Թէղաւվիւթ, ա. Զ. Իրի՜ալ է գէ՜ա՜. aller à la selle.

Թէղաւվիւր, ա. Զ. Խ՜ա՜մ՜ա՜խ լինել. s'enfoncer dans qc.

Թէղաւտի, ա. Զ. ա՜ա՜խալ նա՜խո՜ալ. ծ՜ալիլ. déjeuner, dîner.

Թէղաւրրիւա, ա. Զ. Իւթիլ. chanter.

Թէղաւրրիւր, ա. Զ. է վա՜նէ ա՜րի՜ա՜նիլ ընդ՜ն. s'exposer, se mettre en danger.

Թէղափիւլ, ա. Ի. ընդ ընի՜ա՜ա՜նալ. 2. ընդնիլ գիւ. անա՜ա՜ նա՜նիլ. faire semblant de ne pas voir; 2. ne pas faire attention, négliger.

Թէղափիւլ, ա. Զ. անէ՜յի, անա՜ա՜ա՜նիլ. 2. ընդ ընի՜ա՜ նա՜նիլ. négliger qc., prendre peu de soin de qc.; 2. faire semblant de ne pas voir.

Թէճալիւլ, ա. Ի. գէրճանալ. ճա՜ա՜նալ. trancher du (faire le) grand seigneur.

Թէճալիւա, ա. Ի. ձ՜ղվ՜ալ ի՜ալիլ է գիւ՜ղի՜. tenir séance, être en conférence.

Թէճալիւա, ա. Ի. ՞ռգա՜նիլ ընդ գիւա՜ա՜ ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜. se battre au sabre l'un avec l'autre.

ԹէճահՀիւլ, ա. Ի. անէգա՜ա՜ ի՜ա՜ա՜ գա՜գճ՜ա՜ալ. faire l'ignorant, faire semblant d'ignorer qc.

ԹէճահՀիւա, ա. Ի. ընա՜ալ. գ՜ա՜ա՜ ձ՜ըձ՜ալ. ընա՜ գիւ՜ղ. ձ՜ըլ. s'efforcer, faire tous ses efforts ou son possible; s'appliquer à qc.; application.

Թէճանիւգ, ա. Ի. (ընա՜ալ) ա՜ա՜ա՜գէալ. (chercher à) éviter, fuir qn. ou qc.

Թէճա՞ա՜ա, ա. Զ. գ՜ա՜նգ՜ըալ. գ՜ա՜ա՜նալ ի՜ա՜ լինել գ՜ա՜ղ՜ա՜ա՜գ. se crêper, friser.

Թէճասիւր, ա. Ի. ի՜լինել. յա՜ա՜ գըձ՜ալ. յա՜ա՜գ՜ա՜ա՜ա՜ա՜. գ՜ա՜ա՜յ՜ա՜ա՜ա՜ա՜. 2. ընա՜ալ. ընդ. ձ՜ի՜գ՜ն. oser, s'aviser de; audace, hardiesse; 2. s'efforcer, faire des efforts; effort.

Թէճավիւլ, ա. Ի. ա՜ի՜գա՜ա՜ձ՜ալ գ՜ա՜ա՜նալ. tourner autour l'un de l'autre.

Թէճավիւա, ա. Ի. պ՜ա՜գ՜ա՜ի՜ա՜նալ գ՜ա՜ալ գի՜գա՜ա՜ն. se donner réponse l'un à l'autre.

Թէճավիւր, ա. Ի. ձ՜ըյ՜ա՜ա՜ր լինել ա՜ա՜ գի՜գա՜ա՜. ձ՜ըյ՜ա՜ա՜գ՜ա՜ի՜ա՜. être voisin l'un de l'autre; voisinage.

Թէճավիճ, ա. յ՛. *Թէճվիճ*, Խ. 2.

Թէճավուզ, ա. Ի. ա՜նդ՜ա՜նիլ. ա՜նդ՜ա՜նիլ ընդ՜··· 2. Խընիլ ընդ ընի՜, ընդ ա՜ա՜գ՜ա՜ա՜. (ընձ՜ա՜ալ՜ա՜ա՜ նիլ՜ա՜). 3. ընդ՜ա՜գիլ. անդ՜ա՜նիլ գ(ձ՜ր՜ա՜ա՜ա՜ա՜). գ՜ա՜գ՜ա՜ի՜ճ՜ա՜ա՜ճ՜ա՜ղ՜ա՜ա՜ի՜ա՜. passer (de l'autre côté) outre, franchir; 2. dépasser, aller au delà, excéder, franchir; excès; 3. ne pas observer, enfreindre, transgresser, outre-passer; transgression.

Թէճավուզիլ(յ), ա. (յա՜ղ՜ա՜ի՜ա՜ա՜. յա՜ղ՜ա՜ի՜ա՜ա՜. offensif.

Թէճաւիւլ, ա. Ի. ի՜ա՜ա՜ալ. ի՜ա՜ի՜լ ընդ գ՜ի՜ա՜ա՜. ի՜ա՜ի՜. ի՜ա՜ի՜. se disputer, se quereller; dispute, querelle.

Թէճարիպ, ա. յ՛. *Թէճրիպէ(թ)*, Խ.

Թէճաֆիֆ, ա. յ՛. *Թիճֆաֆ*, Խ.

Թէճէիզ, ա. Բ. Խ՜ա՜գ՜ալ է գ՜ի՜ա՜ղ՜ն. prendre à droite ou à gauche, biaiser.

Թէճէիղ, ա. Բ. ղ՜ըա՜ա՜ղ՜ալ լինել. rassembler des troupes.

Թէճէիճ, ա. Բ. ի՜ա՜գ՜ալ ձ՜ա՜ա՜ա՜գ՜ա՜ա՜ի՜ա՜. ա՜ա՜ի՜գ, ա՜գ՜ա՜ի՜գ ձ՜ա՜գ՜ձ՜ալ. ա՜ձ ա՜գ՜ի՜ա՜ալ. faire exhaler une odeur fétide; rendre vil, méprisable; 2. faire peur à qn.

Թէճզիւէէ(թ), ա. Բ. է ՞ա՜ա՜ա՜ա՜ ի՜ա՜ա՜ա՜ալ. diviser, partager en portions, en lots.

Թէճզիւէէ(թ), ա. Բ. ձ՜ա՜ա՜ա՜ ղ՜ա՜ալ. 2. ձ՜ա՜ա՜ղ՜ա՜ալ վ՜ըղ՜ն. վ՜ըղ՜ն. rétribuer; rétribution; 2. récompenser; récompense.

Թէճզիմ, ա. Բ. ձ՜ա՜ա՜ալ. ձ՜ղ՜ ի՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜. couper, tronquer.

Թէճզիր, ա. Բ. Խ՜լ՜. ա՜ր՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա՜ա